

V Slovenskem Narodnem Domu jutri večer lahko slišite radio program

Kot smo že včeraj poročali, se vrši v nedeljo, ob 8. uri zvečer, v S. N. Domu na St. Clair Ave. velika umetniška predstava, tekom katere se boste lahko čudili čarovnikom, poslušali lepo igro, končno pa se bo preskrbelo za vse navzoče, da imajo pravi vžitek, ko bodo poslušali slovenski radio program. Ne, no šir, prvi slovenski radio program se bo oddajal v nedeljo, kot redno, med 5. in 6. uro popoldne, toda v S. N. Domu se bo pa zvečer ob 8. uri pokazalo, kako se tak program oddaja. Pokazalo se vam bo natančno, kako se razpošilja slovenski radio program vsako nedeljo po širni Ameriki. To bo zanimivost prve vrste, in bo vsakdo videl nekaj čisto novega, česar prej še nikdar niti sanjal ni, kako lahko je to delo, namreč oddajati program, ne pa pripraviti program. Ker je ves denar, ki pride ta večer v blagajno, namenjen za novo cerkev sv. Vida, in so vsi trgovci in sodelavci, ki delujejo pri tem, obljubili svojo pomoč popolnoma brezplačno, je pač pričakovati od občinstva, da se v največjem številu udeleži prireditve.

Zapletena sorodniška zadeva v Chicagu

Chicago, 1. januarja. Čuden "sorodnik" je postal 3-letni Robert Kirchoff Fesler. Njegovi starši, Norman Fesler in Charlotte Fesler, sta se pustila ločiti. Potem sta pa ded in babica mladega Roberta, August Kirchoff in njegova žena, adoptirala otroka. Na ta način ni samo postal mladi Robert sin svoje stare matere, pač pa ob istem času tudi svoj lastni nečak in stric. Položaj je že toliko bolj zapleten, ker je njegova mati zaeno postala njegova lastna sestra.

Novi uradniki

Društvo sv. Antona Padovanskega v Newburgu je izvolilo sledeče uradnike za 1931: predsednik Louis Gliha, podpredsednik Jos. Globokar, tajnik Louis Hočevar, 9914 Elizabeth Ave., blagajnik Frank Marinčič, zapisnikar Frank Papež, nadzorni odbor: Frank Perko, Frank Glavič, Anton Rus. Zastopnika za S. N. Dom Frank Marinčič in Fr. Perko. Zastopnik za S. N. Dom v Maple Heights Louis Hočevar. Društveni zdravnik dr. A. J. Perko. Društvo obhaja 25. letnico svojega obstanka 1. februarja 1931.

"Mešuge"

Cullumanombus selant jelve semenvia tianchausky shorikov, protabambus lapponicus kamishuticus occultodislenatus sudrenowskiam — — — ne, ne, dragi naročniki, našim stavcem se ni zmešalo v glavi ali v črkah, pač pa so zgorajšnje besede opis marljive čebelnice, kot jo učenjaki imenujejo v latinskem jeziku. In ti učenjaki sedaj zborujejo v Clevelandu in se na zgorajšnje navedeni način med seboj pomenkujejo. In hvaležni ste, ker vam ni treba jezika lomiti nad gorejšnjimi besedami.

Nov kolodvor

Brata Van Sveringen, ki sta postavila v Clevelandu novo železniško postajo in terminal, ki je veljal \$70,000,000, nameravata sedaj v New Yorku zgraditi za N. Y. C. železnico novo ogromno poslopje, ki bo veljalo \$180,000,000.

Skupina naših slovenskih žensk, ki so delovale pri razdelitvi božičnih daril potrebnim slovenskim družinam

Prva vrsta od leve na desno: Mrs. Caroline Nevine, Mrs. Zupan, Mrs. Smrčkar, Mrs. Makovec, Mrs. Breskvar, Mrs. Gornik in Mrs. Posch. Druga vrsta: Ivan Zupan, James Gornik, George Snyder, John Gornik Jr., Fred Makovec, Al Smrčkar, Eddy Posch in Miss Marion Makovec

Kot smo že poročali pred Božičem je naša slovenska ženska organizacija, znana pod imenom "Community Welfare Club" priredila s pomočjo dobrih rojakov, lepo božično revninski slovenskim družinam. Na sliki zgoraj vidite košare z živili, pripravljene, da jih odpeljejo truki na razna stanovanja. Tozadevno nam sporoča Mrs. Mary Makovec, ki je bila predsednica pripravljalnega odbora za razdelitev božičnih daril, sledeče:

"V imenu odbora in članic na-

šega Community Welfare kluba izrekam tem potom najbolj iskrene zahvalo vsem posameznikom, posebno pa našim vrlim trgovcem, ki so na tako plemenit način pomagali dobri stvari, da smo mogle tudi letos za Božič razdeliti 135 velikih in 50 manjših besketov potrebnim družinam. Poleg tega smo razdelile tudi mnogo obleke med najbolj revne družine.

"Dolžnost me veže, da se posebno zahvalim nekaterim trgovcem in drugim darovalcem, katerih imena še niso bila priob-

čena in sicer: Pintar bratje, za nabavljeno meso in mast pod lastno kupno ceno, Martin Poljanec iz Madison, Ohio, za prideljan krompir, jabolka, zelje in klobase. Enako tudi slovenskemu mlekarju Mr. Urbančiču na Norwood Rd., ker je izposloval pri Cleveland Dairy Products Co., da smo dobili 50 galon mleka za razdelitev. In hvala za denarne prispevke še sledečim: Mr. in Mrs. F. Kenik \$3.00, Mr. John Strauss, \$2.00, Slovenska lekarna Komin \$2.00, Mr. N. G. Richman od Richman Bros. \$25,

Mrs. Juliji Brezovar, predsednici društva Srca Marije (staro), ker se je na njeno priporočilo nabralo na seji \$9.35, in neimenovali rojakinji za \$2.00.

"Nadalje se izreka zahvala Mr. Frank Oglarju, ker je dal na razpolago svoj truk ves dan za razvažanje in Mr. Geo. Snyderju, ki je truk vozil. Istotako naj bo izrečena zahvala vsem drugim, ki so dali svoje avtomobile na razpolago in so sami pomagali pri razdelitvi besketov. Hvala tudi ženam, ki so pomagale pri pripravljajanju besketov in pri

razdelitvi. Lepa hvala g. Bukovniku, slovenskemu fotografu, ki je prišel zastoj slikat, ko smo začele razdeljevati darila. Se posebno lepa hvala Mr. in Mrs. Ed. Posch, ker sta nam šla, v vseh ozirih tako na roko. Bodite vsi uverjeni, da je vsak dar, bodisi v denarju in blagu dobrodošel. Še enkrat vsem skupaj: pristrčna hvala. Priporočamo se še nadalje vaši naklonjenosti. — Mary Makovec, predsednica pripravljalnega odbora za razdelitev božičnih daril.

Osem ameriških vojakov ubitih v spopadih v Južni Ameriki

Managua, Nicaragua, 2. jan. Uporniki v republiki Nicaragua so včeraj iz zaledja ubili osem ameriških marinov in ranili dva, ko so nenadoma planili nad nje v bližini mesta Ocotal. Kot se poroča, so bili ameriški vojaki ubiti od uporniške čete pod poveljstvom poročnika Miguel Ortez, ki je zastopnik vodje uporniškega gibanja v Nicaragui, Augustino Sandina. Ameriški marini so bili na delu pri popravljanju in upeljavi telefonskih žic, ko so bili nenadoma napadeni od ustašev. Branili so se hrabro. Enajst upornikov je padlo, predno so Nicaraguanci ubili osem ameriških vojakov in ranili dva. Vstahi so imeli tudi dvanajst ranjenih. Kaj bo ameriška vlada odredila v tem slučaju, da se ni moglo še dognati iz glavnega mesta.

Državljanska šola

V četrtek, 8. januarja se zopet prične s poukom v državljanski šoli na 55. cesti in St. Clair Ave. Začetek točno ob 7. uri zvečer. Sprejemalo se bo nove učence in učenke, poleg tega naj se pa oglašijo tudi vsi oni, ki so lansko leto pohajali v šolo. Sprva se bo šola vršila enkrat na teden, in ako nanese potreba, se pouk vrši lahko dvakrat na teden.

Kako bi vam ugaјalo, ako bi segli v roke 6,429 osebam za voščilo

Washington, 2. jan. Predsednik Hoover je imel na novoletni dan priliko seči v roke 6,429 osebam. Novoletna navada v Beli hiši je, da se sprejme kolikor mogoče ljudi, ki pridejo v uradno stanovanje predsednika, da mu voščijo srečno Novo leto. Sprejem se je začel ob 1. uri popoldne. Že v zgodnjem jutru so se pričeli ljudje zbirati pred Belo hišo. In prvi, kateremu je predsednik segel v roko, je bil železniški uslužbenec Charles Ruby, ki je prišel iz Baltimora, da doseže to čast. In predsednik, ko je zvedel, da čaka Charles, da se ga pripelje takoj v Belo hišo, kjer so mu predložili izvrstjen zajtrk, sveža jajca, slanino, piškote in tečno kavo. In ko je Ruby strel roklo predsedniku, se je ves zadovoljen poslovil. Potem je pa imel Hoover skozi pet ur dovolj dela, da je strel roklo tisočim, ki so navajeni, da prihajajo na novoletni dan voščiti predsedniku srečno Novo leto!

Iskrena hvala

Iskrena hvala prijatelju Ivan Zormanu za tako goreče simpatije, in enako iskrena zahvala Rev. Jos. Skurju iz Pittsburgha za doposlano brzojavko na Novoletni dan. Louis J. Pirc.

Musso izjavlja, da je laški narod skrajno miroljuben in prijazen

New York, 2. januarja. Na novoletni dan je govoril laški ministerski predsednik, diktator Benito Mussolini, potem posebno radio oddaje prebivalcem Zedinjenih držav. Govoril je nekako ob 1. uri popoldne na novoletni dan. Govor je bilo precej dobro slišati, kot tudi orkester, ki je sledil govoru laškega diktatorja. V svojem govoru je Mussolini izjavil, da je Italija zadnja dežela na svetu, ki bi mislila na vojno. Vse prizadevanje laške vlade, da cilja za tem, da se ohrani mir v Evropi, in obljubil je, da Italija ne bo nikdar napadla drugih narodov, toda branila se bo, ako bo napadena. Končno je poudarjal prijateljstvo Zedinjenih držav napram Italiji in prosil za simpatije ameriškega naroda za Italijo. Napravil je pač dobro reklamo. Ali ne bi jugoslovanska vlada ob priliki skušala narediti kaj enacega?

Skupna društva

Odbor skupnih društev fare sv. Vida nam sporoča, da priredijo plesno veselico v nedeljo, 11. januarja, v S. N. Domu v obeh dvoranah. Sviral bo dobro poznani Hojzerjev orkester v gornji dvorani, v spodnji pa Špehkov orkester. Vstopnina samo \$50.

Ako nimate nove licenčne številke, tedaj ostajte doma z avtom

Ob polnoči 31. decembra, je bil zadnji čas, da si nabavite svoje nove licenčne številke za vaš avtomobil. Danes že ustavljajo policisti avtomobiliste, ki vozijo okoli s starimi številkami. Že na novoletni dan so samo v East Clevelandu prišli nad 100 avtomobilistov, ki so vozili okoli s starimi licenčnimi številkami. V Clevelandu policisti sicer niso bili še tako nasilni, pač pa so pustili avtomobiliste pri miru, dočim so v sosednjih vaseh nekoliko bolj nagajali. Toda danes bo policija tudi v Clevelandu aretirala vse one, katere dobi s starimi licencami. Nove licenčne lahko dobite, ako se oglašite pri J. Miller & Sons, 6231 St. Clair Ave., v Gornikovem poslopiju.

Delniška seja

Vljudno se vabijo vsi delničarji Slovenskega Doma na Holmes Ave. na letno delniško sejo, ki se vrši v nedeljo 11. jan. 1931 v gornji dvorani Doma. Pričetek ob 1. uri popoldne — Tajnik.

Posebno dovoljenje

Društvo Napredne Slovenke št. 137 S. N. P. J. naznanja, da ima za svojo plesno veselico nočjo zvečer, ki se vrši v S. N. Domu, dovoljenje za ples do 1:30 zjutraj.

Mestu Detroit preti deficit, ki znaša nad 21 milijonov dolarjev

Detroit, Mich., 2. januarja. Mestna uprava Detroita bo naprosila državno postavodajo, da se mestu dovoli, da najame posojilo v svoti \$21,500,000, ker preti mestni blagajni deficit v tej svoti za prihodnje leto. Najprvo bo dobilo mesto Detroit \$10,000,000 posojila, a pozneje bo morale najeti nadaljnjih \$11,500,000. Davki v mestu se bodo morali precej povišati, da bo mesto lahko plačevalo obresti na posojeni denar in odplačevalo dolg. Nikdar v zgodovini mesta Detroit ni bila mestna vlada še v takih zadregah kot je v letošnjem letu. Približno bo veljalo davkoplačevalce 60 centov več od vsakih \$100.00 vrednosti kot lansko leto.

Dr. Leonid Pitamic na radio

Prvič v zgodovini bomo imeli priliko poslušati govor dr. Leonid Pitamica, jugoslovanskega poslanika v Washingtonu. Dr. Pitamic bo govoril v nedeljo (jutri) ob 1:30 popoldne, in sicer po Columbia System, v Clevelandu navadno razpošilja kot vezalka imenovane kompanije postaja WHK. V programu bo vključeno tudi jugoslovansko petje in glasba.

* Uporniki so se polastili vlade v republiki Panama.

Žalostna zgodba o smrti zakonskega para v naši slovenski nasebini

Sporočali smo že, da je umrla 3 dni Milan Žagar, in v četrtek ponoči je pa umrla tudi njegova soproga Marija Žagar, rojena Kompus, stara 52 let. Ranjka Milan in Marija Žagar sta stanovala v hiši družine Mr. in Mrs. Martina Kostanjšek, na 1124 E. 68th St. Pretlelo soboto zvečer se je zbralo več njih prijateljev, ki so se veselo pomenkovali medsebojno, kakor pripoveduje družina Kostanjšek. Okoli polnoči so se vsi prijatelji poslovili, in družina se je podala k počitku. V nedeljo zjutraj so pa čutili Kostanjškovi, da vhaaja v njih stanovanje smrad nezgorelega plina. Poskusili so s trkanjem na vrata pri žagarjevih, toda vselej je zalajal pes v stanovanju. Tekom nedelje so poskusili še trikrat s trkanjem na vrata stanovanja žagarja, toda vselej se je oglašil samo pes. Popoldne v nedeljo se je pa družini Kostanjšek vseeno zdelo, da je nekako čudno, ker se nihče ne oglašuje, nakar je Miss Albina Kostanjšek malo bolj trdo prišla za vrata, ki so se nato odprla. Ko je vstopila, je takoj opazila, da je kuhinja polna plina, ki je vhaajal iz peči. Mr. in Mrs. Žagar sta pa v stranski sobi ležala v nezavesti. Mož je že težko sopenel, žena pa je bila kot bi spala. Obveščena je bila policija, ki je oba odpeljala v bolnico. Ko je bila pozneje preiskana peč se je dognalo, da plin ni mogel uha-jati iz peči, ker so bile vse zatvornice dobro zaprte. Moralo se je pripetiti kaj drugega. Mož je bil najhuje prizadet in je podlegel že v terek zvečer, a soproga je pa preminula na posledicah v četrtek, na Novega leta dan. Ranjka sta bila poročena tri leta. Mož je bil doma iz Savorja, komaj uro hoda od slovenske meje, soproga je pa bila doma iz sela Tehenpuh, fara Borovec. Oba sta imela med Slovenci kot med Hrvati obilo prijateljev. Pogreb preminulega zakonskega para se vrši v ponedeljek iz pogrebne zavoda A. Grdina & Sons, 1053 E. 62nd St., kamor pridete trupla tudi lahko pokropit. Za pogreb preskrbi Mrs. Poje, 1114 E. 63rd St., sestra pokojnega Milana Žagar. Te informacije je uredništvo prejelo od tvrdke A. Grdina & Sons.

Umrla v cvetu mladosti

V petek večer ob osmi uri je preminula v cvetu mladosti Kristina Struna, v starosti 17 let, na domu svojih starišev 1537 E. 172nd St. Rajna je bila rojena tukaj v Ameriki in zapušča očeta Joseph in mater Anna Stimac, tri sestre Julija, Anna in Mary ter brata Jakoba. Bila je članica družstva sv. Jožefa, št. 169 K. S. K. Jednote. Pogreb preskrbi pogrebni zavod A. Grdina in sinovi. Čas pogreba bo naznanjen pozneje.

Smrtna kosa

Ob 10 uri v petek večer je preminul Frank Kostelic, v starosti 68 let, stanujoč na 1137 E. 167th St. Rajni je bolehal par tednov. Doma je bil iz fare Zatična. V Ameriki je bival 40 let. Zapušča tukaj soprogo Alojzijo, 2 sina Frank in Vergil in 3 hčere, Anna, poročena Legat, Kristina sedaj suster Ramon v Notre Dame Convent, in Alice. Spadal je k društvu sv. Vida št. 25 K. S. K. J. Pogreb se vrši v terek pod vodstvom A. Grdina & Sons.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROCNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo celo leto \$7.00, pol leta \$3.50.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina, 8117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83

No. 2. Sat. Jan., 3rd, 1931.

"Zajedničar"

Naši brati Hrvati imajo sijajno organizirano bratsko podporno organizacijo, Hrvatsko Bratsko Zajednico, ki ima pod svojim okriljem nad 70,000 članov in članic v obeh oddelkih. To je največja hrvatska bratska podpora organizacija v Ameriki, in menda nima para niti v stari domovini. V pogledu bratskega zavarovanja imajo bratje Hrvati to svojo organizacijo kot kompaktno, dočim smo Slovenci v tem oziru bolj raztreseni in dasi nas je manj v Ameriki kot bratov Hrvatov, pa imamo več organizacij na podpornem polju. Edina druga organizacija med brati Hrvati je še Hrvatska Katolička Zajednica, ki tudi lepo prospera.

Hrvatska Bratska Zajednica v Ameriki izdaja svoje lastno glasilo tedensko, in to glasilo praznuje letos 25. letnico svojega obstanka. Uradno glasilo, "Zajedničar," ki nam je prišel te dni v roke, se lepo spominja ob priliki 25. letnice svojega obstanka nekdanjih urednikov, borb in težav, s katerimi se je moralo boriti uradno glasilo, da je prišlo do priznanja.

Tekom petindvajsetih let obstanka "Zajedničarja" je imelo uradno glasilo Hrvatske Bratske Zajednice osem urednikov, in sicer: G. A. Skrivanič, Gabro Rački, Franjo Kolander, Juraj Ubojšič, Niko Grškovič, M. Vrkljan, Milan Petrak in M. J. Horvath. "Zajedničar" prinaša tudi dve ali tri strani angleškega čtiva vsak teden za hrvatsko mladino, ki je bila rojena v Ameriki, in ki se jako zanima za napredek svoje organizacije.

Uredništvo "Ameriške Domovine" je ves čas verno spremljalo poslovanje Hrvatske Bratske Zajednice v Ameriki, ker so nam brati Hrvati najbližji po rodu, in ker imamo sami slovenske bratske podporne organizacije. In taka organizacija kot je Hrvatska Bratska Zajednica seveda potrebuje svoje lastno glasilo, katero mogoče ne bi bilo primerno mlajšim organizacijam, ki ne štejejo nad 10,000 članov.

Priznati moramo, da je bil "Zajedničar" ves čas svoje ga obstanka, ko je še izhajal mesečno na štirih straneh, pa vse do danes, jako dobro urejevan in je mnogo pripomogel k boljšemu razumevanju med Hrvati v Ameriki, k boljši sistematični organizaciji in sporazumom med hrvatskim narodom v Ameriki.

Danes je "Zajedničar" kot glasilo Hrvatske Bratske Zajednice velik časopis. Izhaja tedensko na šestih, osmih ali desetih, pa tudi dvanajstih straneh in prinaša vrlo izbrano čtivo. Brez dvoma je bil "Zajedničar" mogočen faktor ves čas svojega obstanka za boljši napredek hrvatskega naroda v Ameriki.

Imel je svoje boje, toda v vseh svojih bojih je bil vedno taktan, pošten, iskren, vedno imajoč pred očmi interese, duševne in telesne, bratskega hrvatskega naroda v Ameriki. Hrvatska Bratska Zajednica je lahko ponosna na svoje glasilo, pa tudi uredniki glasil slovenskih bratskih podpornih organizacij.

Omeniti je treba, da je "Zajedničar" ves čas deloval in pisal v narodnem smislu, da so imeli brati Hrvati v tem svojem bratskem listu ves čas svojega najboljšega in zelo poštenega zagovornika, in je pripisati delovanju "Zajedničarja" v veliki meri velik uspeh, ki so ga dosegli bratje Hrvati v Ameriki.

Ob petindvajsetletnici obstanka "Zajedničarja" tudi uredništvo "Ameriške Domovine" iskreno čestita bratom Hrvatom, Hrvatski Bratski Zajednici in vsemu članstvu in iskreno želimo, da bi "Zajedničar" podvel še marsikatero dobro in koristno še za večji napredek bratov Hrvatov v Ameriki.

D O P I S I

Cleveland, O.—Nedeljski slovenski radio program je bil še najboljši, kar sem jih še slišala, posebno neprekosljiv je bil g. Šubelj v pesmi v počast rajni materi Mr. Pirca. Človek si kar ne more misliti, da razne človeško bitje tako ganljivo in pristrčno izrazi svoje občutke, in jaz mislim, da samo on, g. Šubelj zna kaj takega. Poslušalo nas je precejšnje število in vsi smo se zjokali do solz. Tudi druge pesmi so bile zlasti za nas stare ljudi zelo lepe. In že dolgo nisimo slišali tako lepih pesmic.

Tudi Hojer trio je bil prav izvrsten; le tako naprej, si boste pridobili dosti prijateljev. Veselo in srečno novo leto želim vsem skupaj.

Mrs. M. Cook.

Loran, O.—Dolgo pričakovani božični prazniki so za nami, staro leto se loči od nas in pred ne-

nami je novo leto, čas dela v kulturnem, kakor tudi v privatnem življenju. Člani, spadajoči k raznim društvom in klubom, ki so bili decembra meseca zaposleni, ko so se vršile glavne seje, se sedaj oddahnejo in marsikateri reče: "Hvala Bogu, da je konec." A član, katerega zanima napredek društva, in ki je reden obiskovalec sej, ne čuti te teže.

Kaj pa tajniki? Njim se je delo pomnožilo s pripravami za prihodnje leto, da lahko vestno vrše njim izročeno delo. Pri našem društvu, Jutrzanja Zarja št. 46 SDZ so izvoljene za leto 1931 vse prejšnje urednice in sicer: Predsednica Angela Kozjan, podpredsednica Amalija Uršič, tajnica Vida Kumše, zapisničarka Angela Eisenhardt, blagajničarka Mary Tomsic; nadzorni odbor: Frances Breščak, Johana Debevec in Jennie Svet-Čer-

Po tedenskem počitku so šle naše kegljačice "Ray's" zopet v delo. Zanimajo se zelo, da odnesejo prvenstvo. Malo so zaostale radi boleznimi načelnice Jennie Černe, katero je zastopala za ta čas sestra Rose Smole. Ostale članice tega kegljaškega odseka so: Mary Tomšič, Johana Debevec, Frances Breščak, Angela Kozjan in Mary Smole, tako da imamo še rezervo v slučaju potrebe.

Naše kegljačice bi se rade sprijele s članicami drugih društev Slovenske Dobrodelne Zveze kot v Clevelandu, Newburgu, Collinwoodu, Euclidu, Barbertonu, kjer bi bil kak ženski kegljaški odsek pri društvu. Ne vem, če je že kak odsek pri naši Zvezi. Ker je pa to jako zanimivo in dobra vaja za ude, posebno za one, ki mnogo sede, da se malo razgibljuje, bi želela in priporočala, da se zbere pri kakem društvu pet deklet ali žena ter ustanovijo kegljaški odsek društva. Ko bi se malo privdale, bi se pomenile načelnice takih odsekov in določile datum ter prostor za tekmo, kjer bi se kosale za zmago.

V naši naselbini imamo ustanovljeno ligo, h kateri spadajo vsa slovenska moška in ženska društva raznih jednot in zvez. V tej ligi razni odseki tekmujejo med seboj za čast in kredit društev, h katerim spadajo. Vsak pristopni član plača v blagajno te lige 50c. Za vsako tekmo z drugim odsekom plačajo 20c. to je 60c na večer na osebo. Od tega gre od vsake igre 5c v blagajno lige za nagrade zmagovalcem. Za vaje, ki jih imajo več ali manj, kakor se pač zanimajo, plačajo za vsako igro 15c. Stroške trpe članice kegljaškega odseka same, razun ako jim hoče društvo ali Zveza pomagati. Glavni odborniki so z veseljem vzeli na znanje ustanovitev kegljaškega odseka pri našem društvu.

Torej hitro na noge in na prihodnji seji se znenite in ustanovite kegljaški odsek pri društvu. Pet članic zadostuje za tak odsek, lahko imate pa tudi dva pri enem društvu, če se priglasijo za dodatno število članic. Naredite posebno mlajšim veselje, da imajo ob teh zimskih večerih kako pošteno zabavo in stem dobe več zanimanja za društva, h katerim spadajo.

Kakor vsako leto, tako so tudi letos povabile članice Gospodinjanskega kluba S. N. Doma Miklavža, da je razdelil darila otrokom. Poprej pa se je vršila igra "Sv. Neža," ki je dobro izpadla; lepo božično drevesce je krasilo dvorano.

Lepo božično darilo sta dobili Mrs. Johana Jancik in Mrs. Louise Slana, ko sta prejeli državljanske papirje.

Želeč vsem dopisovalcem srečno in veselo novo leto in da jim nikdar ne zmanjka gradiva, vas pozdravljam

V. Kumše.

Cleveland (Newburg), O.—Tisti pondeljek pred prazniki sem bil pri mojem znanu, kateremu je neki deček prinesel celo butaro papirja. Začudim se in premišlujem, še ni morda delja, dasi se mi je na vse načine zdelo, da je pondeljek. To omenim tudi mojemu znanu in vpraša me po čem sodim, da bi bila nedelja. "Zato, ker si dobil nedeljske časopise," mu odgovorim. "To ni nedeljski časopis, to je božična izdaja Ameriške Domovine," mi odgovori prijatelj. "Daj jo malo sem, da tudi jaz nekoliko pogledam, kaj je pisano v listu, ki je videti danes tako obsežen!"

Pričnem listati in kmalu obrnem stran, kjer je bila slika Novega mesta. Kar ostrmel sem, ko sem zagledal to lepo sliko, ker prav tam zraven je moj rojstni dom in gotovo vsak rad pogleda sliko svojega rojstnega kraja. In kako je bila zanimivo opisana zgodovina Novega mesta. Dotičnemu, ki je pisal to zgodovino, mora imeti srce za dotične kraje, ker drugač bi se ne potrudil

tako in opisal tako natančno njegovo zgodovino. Zato mu na tem mestu čestitam. In ker je Ameriška Domovina prinesla sliko in zgodovino mojega rojstnega kraja, tem potom postanem naročnik na list.

Prečital sem tudi črtico "Prav-

DAVEK NA SAMCE

Ze ves teden me ljudje sprašujejo, kaj je to: davek na samce. Posebno več samcev se je oglasilo na mojem stanovanju, ki so me prosili da jim to razložim. Povedal sem jim pa, da vsakemu posebej ne bom razkladal, zato bom pa v kratkih besedah tukaj opisal vso stvar. Saj ne bodo našli davek na vse samce, ampak to je samo igra, ki se tako imenuje. To igro se bo videlo v nedeljo 4. januarja na odru Slovenskega doma na Holmes Ave. Pri igri nastopi trinajst oseb; vrši se v treh dejanjih in je vesela burka. Na programih boste videli, da imajo vloge v rokah osebe, ki so zmožne to izpeljati. Igra je taka, da se že sedaj opozarja cenjeno občinstvo, da se preveč doma ne naje, ker pri igri se ne boste samo smejali, naravnost tulili boste.

Na odru boste videli nekaj novih obrazov, pa tudi takih, ki so igrali že pred desetimi leti. Vse najboljše moči imajo v rokah vloge pri tej igri.

Pa še nekaj bi rad omenil. Zahtevalo se bo, da bo vsak sedež plačan. Pri zadnjih dveh

malo je manjkalo" in sem vesel, da ni postal Jaka kak fajmošter, ker kdo bi nas pa potem zabaval v tisti njegovi koloni? Pozdrav vsem čitateljem tega lista,

Louis Žura,
3604 E. 81st St.

igrah so otroci zasedli vse sprednje sedeže in so taki, ki so plačali po 75c sedeli zadej ali pa celo stali. V nedeljo je vstopnina 50c in 75c. Tudi otroci bodo morali plačati, če bodo hoteli sedeti. Otroci, ki sedijo pri starših, so vstopnino prosti.

Pa da še tega ne pozabim: kadar bo igre konec, ne hodite domov. Tam v zgornji dvorani boste imeli prosto zabavo. Upati je, da bo dvorana napolnjena do zadnjega kotička. Opozorjam tudi direktorje in delničarje Slovenskega doma na Holmes Ave., da pridete pogledat, kako zna društvo Lilija napraviti za v korist doma. Potem se bo lažje debatiralo na delniški seji, ki se bo vršila v mesecu januarju.

Upam, da mi tega ne boste šteli v zlo, ker dobro veste, da daste temu odseku veselje s tem, da pridete naokoli, bodisi v tem ali drugem slučaju. Zatorej vsi skupaj za napredek naše slovenske hiše in za naš materin jezik. Vas vljudno vabi član Lilije in delničar Slovenskega doma. Pozdrav,

tajnik in član Lilije.

EUCLID RIFLE and HUNTING CLUB.

Piše Jaka.

Čez dva tedna se vrši naša srnjakova pojedina. Zlasti vabimo oba sosednja strelska kluba na udeležbo. Vstopnice se dobe pri vseh članih in v uradu Ameriške Domovine. Vstopnina je samo \$1.50, če pa kupite dve skupaj, jih damo pa za \$3.00. Ne samo, da bo jako okusna večerja, tudi druge zabave bo na meniku. Za tiste, ki so kupili za božič nove čevlje, bo igrala izvrstna godba, da si čevlje malo udelajo. Vsak si bo lahko izbral večerjo po svojem okusu: srnjakovo pečenko ali pa kaj drugega, ker bo več "riht."

Opozorjam, naše člane, da se vrši v torek 6. januarja mesečna seja. Treba je ukreniti še marsikaj za veselico.

Isti večer se vrši tudi seja ženskega kluba, Good Time Hunting kluba. Opozorja se vse članice, da se gotovo seje udele-

že, ker bo nekaj posebnega zanje.

Zadnji terek je bil izid streljanja sledeč:

Bavetz	162
Baraga	170
Dolenc J.	174
Dolenc S.	150
Gole	150
Hoffart	158
Jerič	145
Jerman	145
Klaus	151
Kausch J.	171
Legan	156
Laušin	156
Močilnikar	166
Mlaker	164
Mandel	164
Ogrin	153
Pevce	142
Sepic	178
Satkovič	165
Sober	158
Leonardi	145

Rainbow Hunting & Fishing Club

(Piše LOUIS HOČEVAR)

Prvi dan lova v pretečeni sezoni, nekako ob eni uri popoldne se je naša skupina lovcev podala proti Novakovi farmi, da vidimo, kakšno srečo imajo Novakovi lovci. Ko pridemo na Novakovo dvorišče, dobimo tam Mr. Čučnovarja. Sedel je pri ognju, nad katerim je visel za kakih deset galon velik lonec. Ko ga vprašamo, kaj kuha v njem, je povedal, da se v loncu kuha par kokoši, ki bodo vsak čas gotove. Potem je pa še rekel, da bi rad videl, da bi šel eden izmed nas klicat Novakove lovce, da naj pridejo takoj h kosilu. Mi smo mu pa povedali, da smo prebredli vso tamčnjo gmajno, pa jih nismo nikjer videli in da so šli najbrže vsi domov. Začeli smo mu prigovarjati, da bo škoda tako dobro župco stran vrči in da naj jo raje nam da, ki smo fejšti fantje in pa še lačni po vrhu. Po par požirkih ohajčana nam je res izročil lonec in vse, kar je bilo v njem.

Mi si pa tega nismo pustili dvakrat reči, in smo hitro pobrali lonec z ognja in mahnili po njegovi vsebini: najprej smo obrali kurja bedra, potem pa še župco. Vsak si je pomagaj, kolikor mu je držal želodec. Ko se je pokazalo dno pri loncu, smo

pa zapazili Novakove lovce, ki so se nam počasi bližali. Mi pa kar hitro vsak svojo puško v roke in jo udarimo v nasprotno smer. Se danes ne vem, kako se je Mr. Čučnovar izgovoril pri svojih tovariših radi praznega lonca. Zdelo se mi je, da sem slišal od ognja sem neko kričanje, pa nisem utegnil nazaj pogledati.

Začeli smo stikati po grmovju za zajci in kar naenkrat začne Kic streljati pod neki grm. Med vsakim strelom sem pa slišal, kako se Globokar na vse grlo smeje. Grem torej h Globokarju, da zvem kaj več od njega o tej stvari in pove mi, da je on tistega zajca, v katerega je sedaj Kic streljal, že dopoldne ustrelil in ga položil tako, da se je videlo, kot bi spal. Potem je pa "slučajno" Kica pripeljal do tega mesta in ker je Kic mislil, da je ložje ustreliti spečega zajca, je začel takoj bombardirati vanj, kakor hitro ga je zagledal. Poslal je vanj toliko strelcev, da ni ostalo od zajca drugega kot pol levega ušesa.

Pa še drugič kaj. Zadnjo soboto smo tako streljali:

Jerič	159
Marinčič J.	167

Gliha F.	154
Russ J.	142
Kic	124
Sulen	127
Globokar	155
Plute	162
Hočevnar	164
Novak A.	174
Glavič F.	176
Zagar	166
Zupančič	122
Miller	148
Novak R.	163
Rus A.	145
Mirtel	136
Strainer	170
Gliha L.	150

VESTI IZ DOMOVINE

Nagla smrt. 62-letni posestnik Josip Štangel iz Gotne vasi je najel 31-letnega tesarja Jazneza Novaka, s katerim je odšel v Sušico, da bi tamkaj popravila zidnico. Po delu sta si privoščila precej pijače. Po pijači sta spala vso soboto in nedeljo dopoldne. Slučajno so ju našli ljudje v čudnem stanju: Štangel hropečega in Novaka, omotnega od pijače. Štangel so takoj pripeljali v bolnico, kjer je kmalu umrl. Zaradi domneve, da je Štangel pomotoma vrgel v kuhano vino namesto saharina starihlin, so njegovo truplo raztehnili. Pri tem pa so ugotovili, da je mož umrl zaradi posledic nagle pljučnice in oslabelosti srea.

Smrt otroka zaradi opeklin. Na Radenskem vrhu pri Gornji Radgoni se je pri štedilniku vnela obleka 6-letni Micki, hčerki posestnika Franca Marinčiča. Ubogi otrok je zaradi hudih poškodb umrl.

Huda nesreča se je zgodila v jeklarni v Guštajnu dglavcu Čegovniku. Nesrečnik je bil zaposlen pri valjarju, s katerim tanjšajo kose paličastega železa za nadaljnjo uporabo in izdelavo. Železna razbeljena palica mu je po nesrečnem naključju padla na roko in mu prežgala vse mišiče v podlehtju do kosti. Tovariši, videči skrajno kritičen položaj, so nesrečniku priskočili na pomoč in mu odtrgali od roke razbeljeni kos železa. Sledilo je močno krvavenje, ker je pregorela tudi žila odvodnica. Poklicani zdravnik dr. Erat je nesrečniku nudil prvo pomoč, narkar ga je reševalni avto Rdečega križa prepeljal v slovenjegraško bolnico.

Nesreče. Miha Smerajc, 42-letni posestnik iz Jarš, se je te dni ponesrečil v Kovačevi gostilni v Tomačevem. Mož je tako nesrečno padel, da si je prebil črepinjo. Zdravil se je doma, moral pa je naposled v ljubljansko bolnico. — V ljubljansko bolnico so te dni pripeljali tudi 7-letno Ljudmilo Gornikovo z Gore pri Kočevju. Njena 10-letna sestra jo je po nesreči polila z vročo mastjo po obrazu. Poškodbe male deklice so zelo hude.—Vrtnik Jože, 28-letni delavec iz Luč, je sekal v Solčavi drva, pri čemer mu je odletel v oko kos lesa in mu ga nevarno ranil. Tudi Vrtnik je moral v ljubljansko bolnico.

Velik požar v Medmurju. V Šogovini pri Čakovcu je iz neznanega vzroka nastal ogenj, ki je uničil šest hiš in več gospodarskih poslopj.

Veliko zanimanje za jugoslovanske pridelke se je pokazalo zadnje dni na tržišču v Grčiji. Zlasti povprašujejo po rogati živini, svinjah, mesu, perutnini, lesu za kurjavo, fižolu, sladkorju, pšenici in maslu. Posledice ukinitve trgovskih pogajanj med Bolgarijo in Grško.

Odvetniški urad

Slovenski odvetnik Mr. Victor H. Karlinger, sin Mr. Charles Karlingerja, naznanja, da je odprl svoj odvetniški urad v 402 Engineers Bldg., dočim ima stanovanje na 1086 Addison Rd. Mr. Karlinger želi vsem Slovincem srečno in veselo Novo leto!

* Maršal Joffre se nahaja še vedno pri življenju.

Če vrjamate, al' pa ne.

Dragi Jaka! Ker tudi jaz čitam redno tvojo kolono, hočem tudi jaz nekaj napisati. Najrajši bi ti sicer na uho povedal, kaj sem doživel sinoči, pa te ni menda nikdar doma. (Si uganil; samo v nedeljo dopoldne sem doma za nekaj časa, ko se pridem preobleč. Op. Jakata). Veš, Jaka, bil sem sinoči pri tisti družini, ki te je že enkrat obdarovala z blincem. Upam pa, da te bodo sedaj z boljšo stvarjo, najbrže z riževo klobaso. Torej da boš vedel, pri Strnadovih se prešiča klali. Ne vem, ali so enega, ali so jih več, samo to vem, da klali so. Ko potrkam na vrata, mi pride odpre mlad možak, katerega vprašam, če je Mr. Strnad doma. "Ja, ja, je doma; v kleti je, pa klobase dela!" dobim za odgovor.

Uberem jo dol v klet in tam vidim že veliko družbo zbrano. Takoj sem si mislil, da ne bo nič zame, da so že vse pospravili. Ko se pa ozrem v kot, vidim tam veliko posodo mesenih klobas. Po pravici ti povem, da so se mi sline pocedile, ko sem jih ogledoval, in da sem parkrat prav na debelo požrl (pa ne klobas, ampak sline). Mr. Strnad je menda to opazil in mi je priskočil na pomoč z ohajčanom, da sem si grlo poplaknil, sicer bi se bil s slino gotovo zadavil. Hvala najlepša Mr. Strnadu za rešitev mojega življenja!

Na mizi zagledam velike kose svinjskega mesa: glavo, plečeta, stegna itd. Najprej sem se ozrl okrog sebe, če bi bilo mogoče kako stegno spraviti pod pazduho, ne da bi zato napravil posebno prošnjo na lastnika, pa je bilo preveč paznikov tam okrog. Na drugi mizi pa vidim velikansko posodo, polno najlepših stvari za klobase. Veš, Jaka, gotovo se bodo tudi tebi sline cedile, ko boš to bral. Poslušaj, kako so jih delali:

Ta mladi Strnad je tlačil tisto zmes v čreva, Mr. Strnad jih je pa šival z leseno dreto, ali špilil. Videl sem, kako je Mr. Strnad zašpilil velikansko klobaso, ki je bila najmanj 2 čevlja dolga. "Aha," si mislim, "ta bo pa za Jakata." Pa sem se zmotil, ker Mr. Strnad je globaso prezrezal na dvoje in napravil dve. Nič ne bodi žalosten radi tega, Jaka, boš pa dve dobil.

Se to ti povem, da jaz nisem imel sreče tisti večer, prišel sem bil prezgodaj. Nič mi bilo kuhane, nič pečene, torej smola na vsej črti. Menda sem jim bil v napotje, ker ko sem se poslovil, je Mr. Strnad kar hitro rekel: "Lahko noč, se bova pa drugikrat kaj pomenila." In če se bova res kaj pomenila, se tudi bova v kratkem, poprej ko bo klobas zmanjkalo. Pozdrav! — John Terlep.

(Op. Jakata: John, toliko pišeš o teh klobasah, da si moram jaz kar naprej brisati solzne oči. Praviš, da bom klobase dobil, pa jih še nisem in kakor zgleda, jih tudi ne bom. Mar bi bil molčal in mi ne delal skomin in težkega srca, in bi ga).

Ampak sem pa nekaj drugega dobil, da se mi je res izplačalo biti na svetu. Frank Suhadolnik iz Norwooda in John Novak sta staložila skupaj in mi kupila tako cigaro, da sem jo prižgal na starega leta večer, jo kadil ves novoletni dan in je je še danes za par sto dimov. Poleg tega sta mi poslala tri leta staro "špago," da se bom mazal z njo in jo deval na zob, kadar bo potreba (in kadar ne bo). Fanta že vesta, kaj Jaka lajka. Bohlonej!

"Natakar, voda v kozarcu je umazana!"
"Saj voda umazana, gospod. Voda je čista, samo kozarec je umazan."

1931	JAN.	1931
Su	Mo	Tu
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30
31		

KOLENDAR

DRUSTVENIH PRIREDITEV

JANUAR

- 3.—Društvo Napredne Slovenke št. 137 SNPJ, plesna veselica v spodnji dvorani S. N. Doma.
- 4.—Zabavni večer fare sv. Kristine v spodnjih solskih prostorih, na Bliss Rd., Euclid, O.
- 8.—Delniška seja S. N. Doma v Avditoriju S. N. D.
- 8.—Jolly Trio Club, ples v spodnji dvorani S. N. D.
- 10.—Društvo Naprej št. 5 SNPJ, ples v spodnji dvorani S. N. Doma.
- 10.—Collinwood Boosters Club, plesna veselica v Slovenskem Domu na Holmes Ave.
- 11.—Skupna društva fare sv. Vida, skupna prireditev in ples v obeh dvoranah S. N. Doma.
- 11.—Pevsko društvo Ilirija, zabavni večer v Slovenskem Domu na Holmes Ave.
- 11.—Dramatično društvo Naša Zvezda, igra v dvorani sv. Kristine na Bliss Rd.
- 12.—International Savings & Loan Co. delniška seja v spodnji dvorani S. N. D.
- 17.—Skupna društva S. S. P. Z., ples v spodnji dvorani S. N. Doma.
- 17.—Progressives plesna veselica v Slov. Društvenem Domu 20713 Recher Ave., Euclid, Ohio.
- 18.—Euclid Rifle and Hunting Club, banket v Slovenskem Domu na Holmes Ave.
- 18.—Društvo Spartans št. 198 SSPZ, predstava v avditoriju S. N. Doma, in po predstavi ples v spodnji dvorani.
- 18.—Društvo Orel, card party in ples v telovadnici šole sv. Vida.
- 21.—Društvo Balkan, ima ples v S. D. Dvorani na Prince Ave.
- 24.—Društvo Slovan št. 3 SDZ, ples v spodnji dvorani S. N. Doma.
- 24.—Društvo Collinwoodske Slovenke SDZ, zabavni večer v Slovenskem Domu na Holmes Ave.
- 24.—Dramsko društvo Adria plesna veselica v Slov. Društvenem Domu 20713 Recher Ave., Euclid, Ohio.
- 25.—Dramatično društvo Ivan Cankar, predstava v avditoriju S. N. Doma.
- 25.—Društvo Združene Slovenke št. 23 SDZ, maškeradna veselica v S. D. Domu.
- 25.—Pevsko društvo Ilirija, zabavni večer v Slovenskem Domu na Holmes Ave.
- 29.—Inter Frat League, ples v spodnji dvorani S. N. D.
- 31.—Društvo Sv. Janeza Krstnika št. 37 JSKJ plesna veselica v spodnji dvorani S. N. D.
- 31.—Društvo Novi Dom št. 7 SDZ, plesna veselica v Grdinovi dvorani.
- 31.—Sports plesna veselica v Slov. Društ. Domu 20713 Recher Ave., Euclid, Ohio.

FEBRUAR

- 1.—Dramsko društvo "Abrašević, predstava v avditoriju in ples po predstavi v spodnji dvorani S. N. D.
- 1.—Slovenska Zenska Zveza št. 10, banket v Slovenskem Domu na Holmes Ave.
- 1.—Društvo Orel, card party in ples v telovadnici šole sv. Vida.
- 7.—Društvo Carniola Hive št. 493, the Maccabees, plesna veselica v spodnji dvorani S. N. Doma.
- 7.—Zenski odsek Slov. Društvenega Doma plesna veselica v Slov. Društ. Domu 20713 Recher Ave., Euclid, Ohio.
- 7.—Društvo Sreca Jezusovega št. 55 SDZ veselica v Grdinovi dvorani.
- 7.—Pevsko društvo Soča, zabavni večer v Slovenskem Domu na Holmes Ave.
- 8.—Dramatično društvo Tri-

- 12.—Mladinsko društvo "Comrades št. 566 SNPJ," plesna veselica v spodnji dvorani S. N. Doma.
- 14.—Mladinsko društvo "George Washington št. 180 JSKJ" plesna veselica v spodnji dvorani S. N. Doma.
- 14.—Pevsko društvo Cvet, maškeradna veselica v Slovenski Delavski Dvorani.
- 14.—Zenski klub Slovenskega Doma na Holmes Ave., maškeradna veselica.
- 15.—Skupna društva fare sv. Vida imajo plesno zabavo v Grdinovi dvorani. Dvorana je bila društvom podarjena.
- 14.—Društvo Slovenski Dom št. 6 S. D. Z. maškeradna veselica v Slov. Društ. Domu 20713 Recher Ave., Euclid, Ohio.
- 15.—Slovenski Sokol, Sokolska prireditev in ples v obeh dvoranah S. N. D.
- 15.—Pevsko društvo Ilirija, spevo-igra "Darinka," v Slovenskem Domu na Holmes Ave.
- 15.—Društvo Orel, card party in ples v telovadnici šole sv. Vida.
- 17.—Klub društev S. N. Doma, ples v obeh dvoranah S. N. Doma in pokop Pusta.
- 22.—Dramatično društvo Ivan Cankar, predstava v avditoriju S. N. Doma.
- 28.—Društvo Abrašević ima dvodnevni bazar v Grdinovi dvorani.

MARC

- 1.—Društvo Kristusa Kralja, predstava "Pasijon" v Avditoriju S. N. D.
- 8.—Tenorist Louis Belle, koncert v avditoriju S. N. Doma.
- 15.—Prosvetno društvo Orel, predstava v avditoriju S. N. Doma.
- 21.—Društvo Napredne Slovenke št. 137 SNPJ, plesna veselica v spodnji dvorani S. N. Doma.
- 22.—Dramatično društvo Ivan Cankar, predstava v avditoriju S. N. Doma.
- 22.—Pevski zbor "Zarja" odsek Slov. Soc. kluba št. 27 JSZ zabavni večer v spodnji dvorani S. N. D.
- 29.—Društvo Kristusa Kralja predstava "Pasijon" v Avditoriju S. N. D.

APRIL

- 5.—Dramsko društvo "Abrašević" predstava v Avditoriju S. N. D. in ples po predstavi v spodnji dvorani.
- 8.—Community Welfare Club, plesna veselica v S. N. D. spodnji dvorani.
- 11.—Društvo "Clevelandski Slovenci št. 14 SDZ" plesna veselica v spodnji dvorani S. N. D.
- 12.—Pevsko društvo "Blau Donau" koncert v avditoriju SND in ples po koncertu v spodnji dvorani.
- 18.—Društvo Cleveland št. 125 SNPJ, ples v spodnji dvorani S. N. Doma.
- 19.—Mladinsko društvo "Comrades št. 566 SNPJ" proslava petletnice in ples v obeh dvoranah S. N. D.
- 26.—Dramatično društvo Ivan Cankar, predstava v avditoriju S. N. Doma.

MAJ

- 1.—Socijalistična stranka (Socialist Party) Prvomajska proslava v Avditoriju S. N. D.
- 2.—Društvo sv. Cecilije št. 37 SDZ" plesna veselica v spodnji dvorani S. N. D.
- 3.—Dramatično društvo "Triglav" predstava v Avditoriju S. N. D.
- 10.—"Orel" — materinski dan v avditoriju S. N. D.
- 17.—Sopraništinja gđe. Jeanette Perdan, koncert v Avditoriju S. N. D.
- 31.—Skupna društva fare sv. Vida prirede piknik na Špelkotovih farmah.

Anton Novačan:

NAŠA VAS

Saj se je po pogrebu vila taka ploha, da je bilo naenkrat vse v vodi. In potem je bilo tri dni in tri noči, vihar se je vrstil za viharjem, dokler ni so izstopile vode. Vse belo je bilo naokoli. Četrtega jutra so se oblaki vzdignili in solnce je zopet pogledalo na zemljo.

Štefica nisem videl ves čas po pogrebu. Zato sem jo milo pogledal, ko se je pokazala na vratih. Uboga deklica me je razumela in mi je prinesla hrane. Potem je hodila po dvorišču gor in dol in se je ustavila pod svojim oknom. Nekaj časa je zrla svoje rože, potem jih je počasi izruvala in nazadnje razbila še lončke ob zemljo. Prikazala se je mati in je gledala njeno početje. Hudo je gledala in črn robec je imela na glavi.

— O, le pomeči jih, rože, je rekla. Saj bi ti bile samo na sramoto, ničvrednica!

Štefica je molčala.

— Vsega si kriva ti! Da se nisi spečala s hlapcem dotepencem — Bog mu daj večni mir in pokoj — bilo bi vse dobro. Vsega si kriva ti!

Štefica je molčala.

— Tako pa je postal ošaben in je nemara rekel očetu na nji: "Oče, dajte mi štefo za ženo, posestvo prepisite na mene. Saj je med dekletom in menoj že vse po domače. . . če hočete, da vam bo krst na veselje, dajte mi štefo za ženo!" Tako je nemara rekel in stari se je razjezil in je v jezi udaril! —

— Ni res, tega on ni rekel! je kriknila Štefica in je zajokala.

— Kaj jaz vem, če je rekel ali ni rekel.

In mati je povedala nekaj, česar nisem natanko razumel. Videl sem pa, da je tista beseda Štefice silno potrla. Vrgla se je na zemljo in je jokala. Ne vem, če je bil to jok, kakaj treslo jo je po vsem životu, in valjala se je kakor blazna.

— Kaj vpiješ? Zdaj je itak vsemu kraj, Bog nam odpusti grehe! je vzdihnila stara lednina in je izginila v hišo.

Če bi bil jaz človek in ne čisto navaden in ciničen pes, vem, da bi živel drugače, nego živijo ljudje. Tudi če ne bi imel mestne vzgoje, bi v jezi ne ubijal človeka, ne bi se obešal od strahovosti, otroka svojega ne bi ubijal z zlobno in sovraštvom. Sicer sem pa že rekel, da se človek je včasih poživini, kakor se nasprotno žival včasih počloveči. Taki so krščanski ljudje: Božjo besedo poslušajo samo zategadelj, da pokrijejo ž njo satana. Mi psi smo boljši! Sram me je skoro, ampak resnica je, da sem kregal tisto popoldne samega sebe, rekoč: "Kužek, kužek, kaj se bo zgodilo s tabo? Od kod naenkrat solze, odkod usmiljenje, kaj ti je leglo na srce kakor tvoja lažna žalost? Štefica je res do bro dekle, ampak ona je človeškega rodu, kaj te briga njena bridkost?" Tako sem se kregal in se premagoval vse popoldne. Šele proti večeru se mi je posrečilo pregnati usmiljenje in poklicati jezo. Renčal sem in cvilil, skušal sem celo zalajati. Oh, trgal bi, grizel bi, klal in mesaril, kaj, koga?

Ponoči je prišla k meni Štefica in je sedla na streho mojega brloga. Vzela me je na kolena in me pritiskala k sebi. Vsa vroča je bila. Nič več ni jokala. Ampak je gledala uprto z izburjenimi črnimi očmi.

"On me je izdal? On da je

povedal očetu, jaz da sem kriva te strašne nesreče?"

"Kam naj grem, kam naj se skrijem, prokletnica? Moja sramota, moj greh je ubil očeta, in ubogega fanta je spravil mi v grob."

Neumnica! Za prvo ti nimaš nobenega greha; za drugo, fanta ti je ubil oče, za tretje, oče se je obesil sam! Tako bi ji bil razložil, če bi imel človeški glas.

Dolgo je sedela na strešici in je strmela predse. Potem pa je naenkrat hlastno vstala, mene odklenila in mi rekla: "Z menoj pojdi, ta hiša je prokleta."

Šutil sem takoj, kam naju pelje pot, katere ni iskala. Kar naravnost sva šla in prebredla vse mlake do potoka. Potok je šumel bahato kot zmirom, kadar ima veliko vode. Štefica se je zagledala vanj, kot bi se ga bila prestrašila. Potem se je naenkrat prekrizala in se je zagnala v vodo.

Videl sem, kako so se razgrnili kalni valovi, zapluskali in jo pokopali. Skočil sem za nje in jo iskal po globčinah. Našel sem njene kite, zgrabil jih z gobcem in sem skušal na površino. "Je že naša," so se smejali valovi, skušali me potopiti; silno so vlekli za zadnje noge. Zbral sem vse svoje moči in sem se zagnal na površino. Štefica je bila zelo težka, valovi zelo hudi in ljubosumni zavoljo njene lepote. Komaj, komaj sem jo privlekel na breg. Potem sem divjal domu in praskal na vrata.

V.

Prehladil sem se bil v potoku in zdaj imam poleg slabega vida in sive starosti še prehlajeno kri. To me pokoplje, že vidim, konec se bliža.

Tudi Štefica so odnesli pogrebi in so drdrali svoje molitve, pobožno in glasno, kot še nikoli. Ko so se vrnili, so se napili in potem veselo popevali. Gospodinja sama je bila bolj dobre nego žalostne volje.

Ta ženska se redi; v bokih postaja širša, v glasu močnejša. Tisti vdovec skopuh, ki mi je nekdo privoščil živoderja, stopari krog naše hiše in gospodinja nagovarja:

— Mica, ali pojdeva v nedeljo k šesti ali sedmi maši? Mica, kako si postavna, Mica! . . .

Skoro vsak dan prihaja slokonogi dedec in hvali postavno Mico.

Loteva se me pasje dolgočasje. Po vse dni prespim, v temnih nočeh pa se sprehajam semtertja. Včasih se mi zdi, da vidim bele sence, ki se plazijo krog hiše. Za Štefice pa vem, da je prišla enkrat k meni. Sedla je na mojo hišico in kakor tisto noč pred svojo smrtjo, me je vzela na kolena in me je božala z mehkiimi rokami. Ko je izginila, sem tulil, zavijal z odprtmi, visoko povzdignjenim gobcem. Netopirji so se poskrili, čuki so prenehali s svojim nesramnim živžganjem.

ŽABJI KRALJ

Tako se glasi pravljica o žabjem kralju.

Tam za vasjo, na nizkem močvirnatem svetu, med vitkimi jelšami, ki so mračne in žalostne, tam je velika mlaka. Čučja mlaka, slavno kraljestvo žabjega rodu. Odkar sije solnce in roma po svojih opravkih od vzhoda do zahoda, to vroče solnce, ki hoče popiti vse vode, posušiti vse mlake, se ni še zgodilo, da bi usahnila čučja mlaka. Tudi tedaj ne, ko si je solnce obljubilo in priseglo, da jo mora ugonobiti s sušo, ko so travniki zevali žetje, a vaščani klali živino in dvojnili nad usmiljenjem božjim; tudi takrat je ostala čučja mlaka, kakor je bila, malo nižja sicer, ampak ne brez vode. Še zmirom se je našla kapljica za ježno ptičico, ki se je zatekla zarerečega popoldne med gostovje in senčate jelše. Ko pa so napovedali oblaki solnecu vojno, pokrili ga in se stemnili, je lilo po vsem božjem svetu. Čučja mlaka je bila mogočna, kakor jezero. Zvrhano polna je ošabno valovila in je poslala svoje vode celo na okolne travnike, namočila je njive, do vasi je pritekla.

Vaščani so kimali in dejali: — "Čučja mlaka. . ."

Kako mogočna in velika je bila čučja mlaka, se vidi tudi potem, da je skoro požrla hudiča, ki so ga vrgle čarovnice z nebeskih višav. Razposajen je bil, zato so ga vrgle. In zares, peklenšček bi se bil ohladil, da niso na njegova zapomaganja prihleteli škrtaji iz bližnjih gajev. Skratje, njegov bratje. Tudi neki pijanec in očiten grešnik je zaglavil v čučji mlaki, ker — ko — Pa kaj bi na dolgo in široko. Saj je vendar že iz tega razvidno, da je čučja mlaka globoka, nevarna, glasovita, da imajo čučmlakarji tam za vasjo slavno in veliko mlako.

Od pradavnih časov prebiva tam žabji rod. Vaščani celo mislijo, da se je žabji par, ki ga je spustil Noe po svetu, naselil v čučji mlaki, ko so padle vode vesoljnega potopa. Zakaj nikjer ni tako lep in plemeniti žab, kot so žabe v čučji mlaki. Lepo zelene in pisane so, bolj podolgovate in okrogle, prej vitke kakor debele, samci močni in nadevani, samice nežne in slabotne, kakor ženske sploh. Miroljuben je žabji rod, to se jim vidi na očeh, pameten in moder pa le toliko, kolikor imajo možgan v svojih ploščnatih glavah. Poleg teh dobrih lastnosti, imajo še druge, še lepše, saj veste. . . Takole zvečer, v prvem mraku, ko zemlja sveže zadisi, ko je vse naokrog mirno in tiho, ko se pokažejo prve zvezde. . . Na vasi zauče fant, pred odprtim oknom si spleta dekle svoje bogate kite. Božji angel je zbral večerne molitve dobrih vaščanov in pohitel ž njimi k onim belim, cvetočim zvezdam. Zvečer pred luninim svitom, saj veste. . . Tedaj zadoni iz čučje mlake boguprijeten glas, še samoten in boječ, drugi čilejši, tretji krepkejši, peti, osmi, deseti, vsi povprek v mogočen trušč, da se zatrese vesoljno žabje kraljestvo. In to hudo vpitje, ta ponižna muzika noče ničesar, ne hrepeni nikamor, a vendar se zdi, da bi vas ne mogla zaspati brez njega, in da bi bila večerna krajina skrivnostnejša, ne tako ponižna in mehko ubrana, če bi izostalo regljanje tam v čučji mlaki.

Koliko je v njej žab in žabic, tega ne ve nihče, saj se žabji rod plodi brez skrbi in nima takih sitnosti z rojstvom, kakor naprimer človeški. Solnčnega popoldneva priplavata samec in samica na površino, pobožata se malo, nekoliko pogovorita, plavata semtertje in zopet izgineta v gleznatem dnu, in — evo čez nekaj časa majhne žabice, najprej z repom, potem brez repa, in končno zrele žabe, ki dela kakor stari, plava, kvaka in opravlja in se ozira z debelimi očmi po svojem morju. Ne, ni mogoče vedeti, koliko jih je in se tudi ne zdi potrebno. Njih kralj, Veliki Rul, se ni nikoli zanimal za število svojih podložnikov; kraljica Rula tudi ne; največji dostojanstvenik na dvoru, modri Rega, tudi ne; sploh nihče ne ve, koliko bi utegnili biti prebivalcev v čučji mlaki.

Zato se prav lahko zgodi, da se dotepe tuja žaba, ne da bi jo kdo opazil. Kajti žabe so več ali manj vse enake.

Tako se je zgodilo, da se tako lahkomišelnost kruto maščevala. Mogočni kralj Rul, ki je dolgo vladal in dolgo živel, je izgubil pod stare dni svoje kraljestvo. Morda se je ravnal po svarišnjem zgledu kralja Davida, ki ga je bil Bog kaznoval zavoljo popisa podložnikov, ali pa je bil morda prelen ali premalo razumen za tako reč, resnica je, da je kralj Rul moral zaradi tega po svetu. Kako se je to zgodilo in zakaj je prišel tisti usodopolni dan, zveemo iz naslednjih poglavij.

Prvo poglavje

hoče povedati, da je bil Rul pravi kralj in čučja mlaka njegovo kraljestvo; govori o velikem žabjem prazniku in kako so ga obhajale žabe in kako je žalostno končal.

Že od nekdanj stojijo pri Čuč-

ji mlaki tri stare jelše, z vitkimi debli in s temnozelenim listjem; tri jelše, tri sestrice, ki jim je Bog dal eno zibel, kar pomeni, da so vse tri zrastle iz enih korenin. Globoko v zemljo so se razrasle te korenine in pošiljajo sladke sokove gnojnih mokrot po vseh treh deblih, vsem trem sestricam dajejo življenja. Korenine so rogovilaste in molijo na eni strani v vodo; zibljejo se, kadar se zaziblje voda, smejejo se, kadar posejajo po njih žabe; živijo udobno in samozavestno, ker vedo, da bi se brez njih ne moglo bahati jelše s tako košatim vejevjem. Pod tistimi koreninami se nahaja majhna votlina, v tej votlini blatni grad, v tem gradu prestol mogočnega kralja Rula. Nič zato, če pluskajo vode vanj, vode ga ne podrejo, nič zato, če je Rul okoren in težak, prestol se ne zašibi pod njim. Trdno je zidan in umetno napravljen kakor vsi kraljevski gradovi in Veliki Rul ni ti ne misli na to, da bi ga mogle porušiti kakšna sila.

(Dalje prihodnjč.)

Pozor!

Tisti, ki je sinoči med skušnjo za Pasijon, pomotoma ali nameroma vzel scarf in rokavice iz suknje v lady's dressing room, se pozivlje, da v teku 48 ur prične režiserju L. Oblaku, 1085 E. 66th St., sicer bo imel težkoče, ker je njegovo ime znano.

Drzen rop

V apartman stanovanje na 1891 Crawford Rd., kjer biva vdova Mrs. Jacobs, so na novoletni dan prišli trije gosposko oblečeni mladi banditi, ki so odnesli diamantov v vrednosti \$45,000. Mrs. Jacobs je pri tem padla v omedlevico. Policija nekoliko sumi, kdo so bili banditi.

MALI OGLASI

Proda se

kuhinjska peč na premog in plin. Popolnoma kot nova. Zelo poceni. 6021 Bonna Ave., (3)

Dvojno stanovanje

po tri sobe se odda, zdolej ali zgorej. Jako pripravno za malo družino. Vpraša se na 6124 Glass Ave., v pekariji. (3)

Išče se

soba s kuhinjo v Collinwoodu, na južni strani mesta. Vprašajte na 780 London Rd. (3)

Rojaki!

Oglasite se takoj, če resnično želite zamenjati vaše posestvo, lot ali trgovino. Imam mnogo različnih hiš in farm. Hiša 11 sob, za dve družini, na 74. cesti, se proda radi odhoda iz mesta za samo \$8200.00. Rent \$90.00. Takoj \$2200. Hiša 7 sob, zelo moderna, se zamenja za hišo za dve družini. 8119 St. Clair Ave. Tel. Henderson 1527. — J. Lušin. (7)

Stanovanje

se da v najem, 5 sob in kopališče. 1133 E. 67th St.

Iščem brata

John Zupančiča, doma iz Velike Račne na Dolejnskem. Za njegov naslov bi rad zvedel njegov mlajši brat Joseph Zupančič, 923 E. 73rd St. Cleveland, Ohio. (3)

Soba

se da v najem, in sicer opremljena. Gorkota, 923 E. 73rd St., druga hiša od St. Clair Ave. (3)

Premog naprodaj

Naprodaj imam dober premog, Pocahontas, čist in dobro gorljiv, \$8.25 tona; Mehak premog, kakor Blue Diamond, po \$7.50 tona. Se pripravocam.

Ignac Živoder,
1168 Norwood Rd.
Tel. GARfield 5307—J (4)

3 4 2 6 7 3 9 4 5 7 8 6 1 5

Imam vašo Stevilko

Na vašem radio nočoj . . . poslušajte Lorno Fantin, slavno numerologistko. Povedala vam bo, kako imena in dnevi vplivajo na uspeh v trgovini, ljubezni ali zakonu. Resnična radio zabava.

WGAR ob 9. uri zvečer
Vzhodni standard čas

© P. Lorillard Co., Inc.

OLD GOLD RADIO PROGRAM

V najem

se da štiri lepe sobe s kopališčem in gorko vodo. Gorkota za kopališče zastoj. Poceni mirnim ljudem. Pozve se na 1106 E. 63rd St.

(Jan. 3. 10. 17.)

Išče se

dekle, ki bi opravljalo splošna hišna dela. Pokličite Boulevard 0225, ali se pa oglasite na 2144 Lakeland Ave., Lakewood. (3)

Leopold Kushlan

SLOVENSKI ODVETNIK

Cez dan:
513 ULMER BLDG.
Zvečer od 6-8
6411 ST. CLAIR AVE.
soba št. 7. Tel. Rand. 5195
Tel. Cherry 3982

DR. J. V. ZUPNIK

ZOBOZDRAVNIK
6121 ST. CLAIR AVE.
V Knusovom posloju
Nad North American banko
Vhod same iz 63. ceste
Govorimo slovensko. 19 let na St. Clair Ave. (W. 8.)

GRDINA'S SHOPPE

Popolna zaloga oblačil in vse opreme za nove in družice

Beauty Parlor

Večno najmodernjši šuški klobuki.

Trgovina uprta vsako urado pop. obzati cele leta.

6111 ST. CLAIR AVE.
Henderson 7112
(M. Thu. 8.)

DOBER PREMOG!

Točna postrežba!
The Hill Coal Co.
1261 MARQUETTE RD.
Henderson 5798

DEBELI PRESIČI NARAVNOST Z DEZELE

Vseh velikosti, živi ali osuženi, pregledani od mesa in pripravljeni kamorkoli. Pridite in izberite si jih.

H. F. HEINZ

Willoughby, O.
Tel. 110-J-2

A. J. ŽUŽEK

ODVETNIK

Urad: 210 Engineers Bldg. — Main 8038
Stanovanje: 15708 Parkgrove Ave. — Kenmore 2857-J

HENRIK SIENKIEWICZ

POTOP

iz poljskega prevedel
DR. RUDOLF MOLE

"Priznam vam, gospoda," je rekel, "da še nisem videl podobne prikazni v svojem življenju. To je povsem nenaravno in je naj-rže papistovska čarovnja."

"Slišal sem," je rekel Sadovski, "kako so vzklikali vojaki: 'Kako naj streljamo na tako trdnjavo?' Zares ne vem kako!"

"Toda kaj bo sedaj, gospodje?" je zaklical knez Heski. "Ali je ta samostan tam v megli, ali ga sploh ni več?"

In stali so še dolgo osupli, molče, naposled je rekel knez Heski:

"Pa tudi če je to naravna prikazen, nam v vsakem primeru ne prerokuje nič dobrega. Pogledite, gospoda, saj se nismo od časa, ko smo prišli semkaj, premaknili niti za korak dalje!"

"Ah," je odgovoril Sadovski, "če bi bilo le to, da nismo napredovali! Toda če hočemo govoriti resnico, smo doživeli poraz za porazom, a nocojšnja noč je bila najhujša. Vojak izgublja nevoljen pogum in popuša v delu. Gospoda nima niti pojma, kaj si vse pripovedujejo po polkih. Gode se pri tem še druge čudovite stvari: od nekega časa sem se nihče sam, da, še v dvoje ne upa iz tabora, a kdor se drzne, izgine, kakor bi padel v brezno. Dejal bi, da krožijo volkovi okrog Čenstohove. Sam sem pred kratkim poslal praporščaka s tremi ljudmi v Velunj po toplo obleko in od takrat ni niti duha ne sluha o njih!"

"Še hujše bo, ko nastopi zima; že sedaj postajajo noči neznozne!" je pripomnil knez Heski.

"Megla postaja redkejša!" je rekel naglo Miller.

Zares je nastal veter in začel odganjati sopare. V oblakih se je začelo nekaj majati, naposled je vzšlo sonce in ozračje je postalo prozorno.

Samostansko zidovje se je začelo nalahko odražati, potem se je dvignila cerkev, samostan. Vse je stalo na svojem vsakdanjem mestu. Trdnjava je bila mirna in tiha, kakor bi v njej ne stanovali ljudje.

"General," je rekel krepko knez Heski, "poizkusi, vaše blagorodje, še enkrat s pogajanjem. Treba je enkrat končati!"

"In če pogajanja ne prinesejo nobenega uspeha, tedaj mi gospoda svetuje, naj preneham s obleganjem?" je vprašal mračno Miller.

Oficirji so umolkli. Šele čez nekaj časa se je oglasil Sadovski:

"Vaše visokorodje ve najbolje, kako mu je ravnati."

"Vem," je odgovoril ponosno Miller, "povem vam to-le: 'Preklinjam dan in uro, ko sem prišel semkaj, kakor tudi svetovalce (tu je ošinil s svojim pogledom Vreščoviča), ki so mi svetovali to obleganje; vendar vedite, da po tem, kar se je zgodilo, ne odstopim, dokler ne izpremenim te prekleto trdnjave v kup razvalin ali pa sam poginem!"

Nevolja se je pokazala na obrazu kneza Heskega. Nikdar ni preveč spoštoval Millerja, še več, te njegove besede je smatral za prazno vojaško bahavost in neumestno spricho dobljenega okopa, trupel in zamašenih topov; obrnil se je k njemu in odgovoril z očitno zbadljivostjo:

"General, vaše visokorodje ne more tega obetati, ker odstopiš ob prvem povelju prejasnega kralja ali pa maršala Wittemberga. Včasih pa tudi okoliščine znajo ukazovati, in sicer ne slabše nego kralji in maršali."

Miller je namršil obrvi. Ko je Vreščovič to opazil, je rekel naglo:

"Medtem pa poizkusimo s po-

gajanjem. Oni se podajo. Ni mogoče drugače!"

Poslednje njegove besede je zadušil veseli glas zvona, ki je klical k jutranji sv. maši v cerkvi jasnogorski. General in njegov štab sta počasi odjezdila proti Čenstohovi. Toda nista še prišla do glavnega stana, ko je pridiral oficir na spenjenem konju.

"To je od maršala Wittemberga," je rekel Miller.

V tem mu je oficir oddal list. General je naglo raztrgal pečat, prebral list ter rekel zmeden:

"Ne! To je iz Poznanja . . . slabe vesti. V Velikopoljski se dviga slahta, ljudstvo se ji pridružuje. . . Na čelu gibanja stoji Kristof Žegocki, kateri hoče iti Čenstohovi na pomoč."

"Napovedal sem, da bodo ti strelji odmevali od Karpat do Balthskega morja," je zasrmoval Sadovski. "Ta narod se kaj rad izpreminja. Še ne poznate Poljakov, spoznali jih boste pozneje."

"Dobro! Poznamo jih!" je dejal Miller, "rajši imam odkritega sovražnika, nego potuhnjene zaveznika. . . Sami so se podali, a sedaj dvigajo orožje!"

"Mi pa njihovega!" ga je zavrnil Sadovski. "Gospod general, končajmo s pogajanjem s Čenstohovo; pristanimo na vse pogoje. . . Ne gre za trdnjavo, temveč za vladanje njegovega veličanstva kralja v tej deželi."

"Menihi se podajo," je rekel Vreščovič. "Danes, jutri se podajo!"

Tako so se pogajali med seboj, v samostanu pa je vladala neizmerna radost. Ti, ki se niso udeležili izpada, so izpraševali udeležence, kako se je vse to zgodilo. Udeleženci pa so se strašno hvalili, proslavljajoč svoje junaštvo in poraz, katerega so zadali sovražniku.

Med redovniki in ženskami je bila velika radovednost. Beli habitni in ženske obleke so zasedle zidove. Krasen in radosten je bil ta dan. Ženske so obkolile gospoda Petra Čarneckeja, kliče: "Rešitelj naš! Pokrovitelj naš!" On pa se je branil, zlasti, ko so mu hoteli poljubovati roke in kazaje na Kmitica, je govoril:

"Tega tudi zahvalite! On je Babinč, a nobena baba! On pa si ne pusti poljubovati rok, ker se mu še sprijemajo od krvi, če ga pa katera izmed mlajših hoče poljubiti na usta, mislim, da se ne bo branil!"

Mlajše so res s sramežljivimi in obenem vabljevimi pogledi zrla na gospoda Andreja, občudujoč njegovo prekrasno postavo; toda on ni odgovarjal s svojimi pogledi na to vprašanje, zakaj pogled na ta dekleta ga je spominjal Olenke.

"Ej, ti, moja revica!" si je mislil, "da bi vsaj vedela, da sem že v službi najsvetejše Device, da se v njeno obrambo bojujem proti onemu sovražniku, katerega sem poprej služil v svoja trpljenja."

In obetal si je, da ji bo koj po obleganju pisal v Kejdane in odposlal Soroko s pismom. "Saj ji ne bom poslal več samo gole besede in obljube, zakaj za menoj so tudi že dejanja, katera ji opišem natančno v listu brez kake hvale. Naj ve, da je ona storila to, naj se razveseli!"

In razveselil se je ob tej misli tako daleč, da ni niti opazil, kako so dekleta odhajala in govorila med seboj:

"Čeden vitez, toda vidi se, da mu je mar le vojna, drugo mu je vseeno. . ."

XVI.

Soglasno z željo vseh oficirjev se je začel Miller zopet pogajati. Dospel je v samostan iz so-

vražnikovega tabora znameniti poljski šlahčič, častitljiv po starosti in izgovoru. Jasnogoreci so ga sprejeli gostoljubno, ker so sodili, da jim je le navidezno in prisiljeno prigovarjal, naj se podajo s samostanom vred, v resnici pa jih bo še izpodbujal k obrambi in potrdil novice, ki so prodrle skozi oblegano obzidje, o vstaji v Velikopoljski, o nevolji domačih vojsk s Švedi, o pogajanjih Jana Kazimirja s Kozaki, ki so baje kazali dobro voljo, da se zopet pokore, naposled o grozeči napovedi tatarskega hana, da gre izgnanemu kralju na pomoč in da bo vse njegove sovražnike preganjal z ognjem in mečem.

Toda kako so se zmotili redovniki! Odličnjak je prinesel resno polno vrečo novic, toda vznemirjajoče, da so mogle ohladiti največje vnemo, zlomiti najtrdnjši klep, omajati najbolj gorečo vero.

Obkolili so ga redovniki in slahta v definatorju sredi tišine in pozornosti; iz njegovih ust se je zdelo, da teče sama odkritosrčnost in bolest radi usode domovine. Roko je često pokladal na razpelo, imel solze v očeh in s počasnim, pretrganim glasom je govoril sledeče besede.

"Ah! Kakšne čase je dočakala naša nesrečna domovina! Ni več pomoči! Treba se je vdati kralju švedskemu. Zares, za koga ste vi, častiti očetje, in vi, gospodje bratje in slahta, zgrabili za meče? Za koga vi ne štedita truda, muk, krvi? Za koga izpostavljate z uporom — škoda brezuspešnim — sebe in sveto mesto strašni osveti nepremaganih švedskih čet? Za Jana Kazimirja? Toda on sam je že zavrgel naše kraljestvo. Mar ne veste, da se je že odločil in se odrekel skrbilni kroni in korist Karola Gustava, ker so mu ljubše bogastvo, pojedine in zabave? Vi njega nočete zapustiti, on pa vas je zapustil; vi niste hoteli prelomiti prisege, on pa jo je prelomil; vi ste pripravljene tudi umreti zanj, on pa se ne briga za vas in za nas vse. Pravi naš kralj je sedaj Karol Gustav! — Glejte torej, da si ne nakopljete na glavo le jeze, maščevanja, pogube, temveč tudi greha proti nebu, proti križu in proti tej najsvetejši Devici, zakaj vi ne dvigate svojih drznih rok proti napadnikom, marveč proti lastnemu kralju. . ."

Tišina je sprejela te besede, kakor bi bila preletela smrt skozi dvorano.

Kaj je moglo biti strašnejše, kakor vest o abdikaciji Jana Kazimirja? Bila je res ta vest očitno neresnična, toda ta stari šlahčič jo je govoril vpricho križa, vpricho podobe Marije in s solzami v očeh.

Toda če je bila resnična, bi bil nadaljni odpor res blaznost. — Slahta si je pokrivala oči z rokami, menihi so se pokrili s kapucami in grobna tišina je trajala dalje; le o. Kordecki je začel šepetati molitve z bledimi ustnicami, a njegove mirne, globoke, jasne, presunljive oči so bile nepremično uprte v tega šlahčiča.

Ta je čutil v sebi ta presunljivi pogled in slabo in težko mu je bilo pod njim. Hotel je obvarovati videz resnobe, dobrotljivosti, vrline, naklonjenosti, a ni mogel. Začel se je nemirno ogledovati po drugih očetih, a čez nekaj časa je nadaljeval:

"Najhujše je vzbujati jezo z zlorabo potrpljenja. Posledica vsakega odpora bo razdejanje te svete cerkve in velika in grozna kažen, kateri se boste morali podvreči. Gnus in beg pred posvetnimi stvarmi je naloga redovnikov. Kaj imate opraviti z bojnim vrvežem vi, ki vam predpisujejo samostanski zakoni samoto in molčanje? Bratje moji, velecstiti in najdražji očetje! Ne obremenjujte si svojih src, ne obremenjujte si svoje vesti s tako strašno odgovornostjo! Niste vi zidali tega svetišča, nima služiti samo vam! Dovolite, da se razvija in blagoslavlja to deželo še dolgo vekov, da bi se mo-

gli tolažiti z njim naš sinovi in pogledu na izdajalskega Poljaka se ni prevrača želodec!"

"Ej! Pazi, bila bi beda in gotovo bi oni storili našim poslanecem kako krivico."

Toda gospod Čarnecki je bil zadovoljen v svoji duši, ker Kmitice ga je slišal, kako je mrmral pod nosom.

"Vaaj gotovo ne bo drugič sprejel poslanstva."

Tega ni preslišal gospod Zamojski, zakaj rekel je: "Ta ne, toda našli se bodo drugi, vi pa, gospodje, ne delajte sramote pogajanjem in ne prekinjajte jih samovoljno, zakaj čimbolj se bodo vlekle, tem večja korist za nas. Ako nam Bog pošlje kako pomožno četo, bo imela čas, da se zbere, pa tudi zima postaja stroga ter dela

obleganje čimdalje bolj težko. Čas prinese zanje poraz, a za nas korist."

(Dalje prihodnjic.)

Skupna društva SSPZ priredijo dne 17. januarja v S. N. Domu veliko maskeradno veselico. Podrobnosti ob priliki.

NASTOPIJO V NEDELJO V UMETNIŠKI PRIREDITVI V SLOVENSKEM NARODNEM DOMU NA ST. CLAIR AVENUE

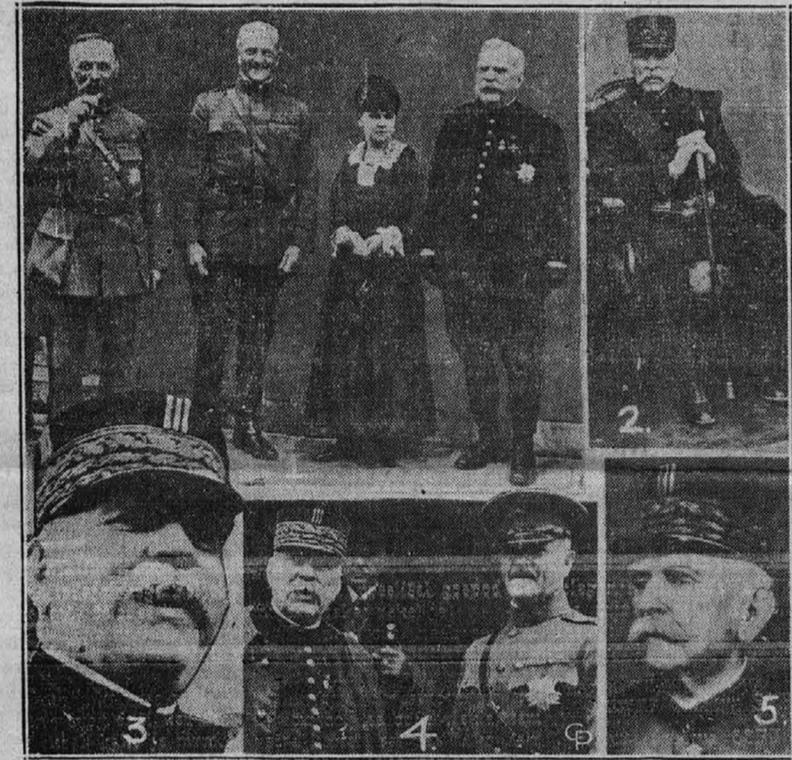
Sopranistinja
MRS. ALICE VIDMAR

"Čarovnik"
JOHN J. GRDINA

Baritonist
LOUIS GRDINA

Slika predstavlja francoskega narodnega junaka maršala Joffreja, ki je te dni smrtno zavarano bolan. 1) Slika ga predstavlja v Parizu z generalom Pershingom in generalom Foehom. 2) Onemogle vsled bolezni. 3) Pri svojem polnem zdravju. 4) Z generalom Pershingom na obisku v Washingtonu. 5) Na smrt bolan, senca prejšnjega korenjaka.

Stanley

THE OLD HOME TOWN

O'VEY, I'VE HAD 'EM RETURN ALL KINDS OF STUFF AFTER CHRISTMAS, BUT DANGED IF I EVER HAD ANY ONE RETURN A BOX OF FANCY COOKIES AFTER THEY'D EATEN OFF ALL THE RAISINS!!

UNCLE JED FILL MORE, SAYS, THIS YEARS CHRISTMAS SWAPPING IS A TOUGHER PROBLEM THAN EVER FOR THE MERCHANT

STANLEY

"Medtem pa poizkusimo s po-

gajanjem. Oni se podajo. Ni mogoče drugače!"

Poslednje njegove besede je zadušil veseli glas zvona, ki je klical k jutranji sv. maši v cerkvi jasnogorski. General in njegov štab sta počasi odjezdila proti Čenstohovi. Toda nista še prišla do glavnega stana, ko je pridiral oficir na spenjenem konju.

"To je od maršala Wittemberga," je rekel Miller.

V tem mu je oficir oddal list. General je naglo raztrgal pečat, prebral list ter rekel zmeden:

"Ne! To je iz Poznanja . . . slabe vesti. V Velikopoljski se dviga slahta, ljudstvo se ji pridružuje. . . Na čelu gibanja stoji Kristof Žegocki, kateri hoče iti Čenstohovi na pomoč."

"Napovedal sem, da bodo ti strelji odmevali od Karpat do Balthskega morja," je zasrmoval Sadovski. "Ta narod se kaj rad izpreminja. Še ne poznate Poljakov, spoznali jih boste pozneje."